

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (ديات)

ديه از بين بردن منافع (۳)

جلسه ۴۵

استاد مهدی حجازی

ديه منافع

۳- ديه ذهاب قوه بينايی:

در ذهاب قوه بينايی، شهادت دو شخص عادل، يا اعتراف خود جانی کافی است و اگر اين جنایت غير عمدی باشد، شهادت يك نفر و دو زن نیز كفايت می‌کند؛ اما اگر حدقه چشم از بين رفته باشد، هيچ يك از اين امور لازم نیست.

اگر در جایی که شهادت لازم است، شهود وجود نداشت و جنایت به نحوی بود که احتمال زوال قوه بينايی به واسطه آن می‌رود؛ مجنی عليه باید پنجاه قسم بخورد تا به نفع او حکم شود.

اگر شخص ادعا کند که بينايی یکی از چشمانش به خاطر جنایتي که بر او وارد شده، کم شده است؛ باید همان گونه که در ديه شنوایی بيان شد، بينايی او با چشم سالمش سنجیده شود و اگر در ادعای خود صادق بود، به همان نسبت که بينايی او ضعیف شده، ديه به او داده شود.

اما اگر ادعا کند که بينايی هر دو چشم او ضعیف شده، باید بينايی او با هم سنّ و سالانش مقایسه شود و بعد از این که صدق او ثابت شد، ديه به همان نسبتی که بينايی او کمتر از شخص سالم است، به او پرداخت شود؛ اما اگر صدق او ثابت نشد، شخص متهم به جنایت باید قسم بخورد که بينايی مدعی کم نشده و اگر گفت: نمی‌دانم کم شده یا نه قسم لازم نیست.